

ക്ഷमാശീലരാകുവിൻ

കൊല്ലാസ്യർ 3:13-14

**“കർത്താവ് നിങ്ങളോട് ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും ചെയ്വിൻ. എല്ലാറിനും മീതെ
സവുർണ്ണതയുടെ ബന്ധമായ സ്നേഹം ധരിപ്പിൻ.”**

വചനം പറയുന്നു “അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ വൃത്തമാരും വിശുദ്ധമാരും
പ്രിയരുമായി മനസ്സിലിവ്, ദയ, താഴ്മ, സഹമൃത, ദീർഘക്ഷമ എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ട്
അനേകാന്ധം പൊറുക്കുകയും ഒരുവനോട് ഒരുവന് വഴക്കുണ്ടായാൽ തമിൽ ക്ഷമിക്കയും
ചെയ്വിൻ.” ദൈവമകൾ എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന നമ്മൾ ഒരു നിമിഷം നമ്മെ തന്നെ ഓന്നു
ശോധന ചെയ്തു നോക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വചനഭാഗമാണിത്. ഈ ലോകം വെട്ടിപിടിക്കാൻ
ശ്രമിക്കുന്ന ജനതക്കിടയിലാണ് നാം ഈ ജീവിക്കുന്നത്. അതിനിടയിൽ പരസ്പരം
സ്നേഹിക്കാനോ കരുതാനോ പലരും സമയം കണ്ടത്തുന്നില്ല. പരസ്പരമുള്ള
സ്നേഹവും കരുതലും, ഞാനും എന്ന് കുടുംബവും എന്ന സ്വാർത്ഥം താൽപര്യത്തിലേക്ക്
ചുരുങ്ങിപ്പോകുന്നുണ്ടോ എന്ന് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ കർത്താവ് നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചത് എങ്ങനെ എന്ന് ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു
നോക്കാം. പദവിയും പത്രാസും നോക്കിയില്ല കർത്താവ് നമ്മോട് ക്ഷമിച്ചത്. പാപത്തിന്റെ
പട്ടകുഴിയിൽ നിന്നും നമ്മെ വീണ്ടുടരുന്നു കാൽവരിയിൽ യാഗമായി തീർന്നാണ് നമ്മെ
അവൻ സ്നേഹിച്ചത്. ആ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹാസന്നേഹത്തെ
രൂചിച്ചിരിഞ്ഞ് സ്നേഹിക്കാൻ നമ്മളിൽ എത്രപേരുകൾ കഴിയുന്നുണ്ട്. ദൈവസന്നിധിയിൽ
നാം എത്രനേരം ഇരിക്കുന്നു. നമ്മൾ അർഹിക്കുന്നതിനും അപൂർവ്വമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ
നൽകിയ കർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് നാം എത്ര നൃ പരിഞ്ഞാലും മതിയാവില്ല.

പണ്ടത്തിന്റെയും സ്വാർത്ഥം താൽപര്യങ്ങളുടെയും പേരിൽ പരസ്പരം
പഴിചാരിയും കുറ്റം പരിഞ്ഞുമാണ് നമ്മിൽ പലരും ഈ ജീവിക്കുന്നത്. ഒരുവനോട്
വഴക്കുണ്ടായാൽ അത് ക്ഷമിച്ച് അവനെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ നമുക്കിന് കഴിയുന്നുണ്ടോ?
തന്നെ കുശിൽ തിരച്ചപ്പോൾ ക്രിസ്തു പിതാവിനോട് ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു “പിതാവേ ഇവർ
ചെയ്യുന്നത് ഈന്ത് എന്ന് അറിയായ്ക്കയാൽ ഇവരോട് ക്ഷമിക്കണമെ.” അറിഞ്ഞൊ
അറിയാതെയോ നമ്മളും മറ്റുള്ളവരോട് തെറ്റുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നാം അവയെ ഓർത്ത്
ക്ഷമ ചോദിക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മോട് ക്ഷമിക്കണമെന്നും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ
തെറ്റുകളെ ക്ഷമിച്ചു കിട്ടണമെങ്കിൽ നാമും കർത്താവ് കാട്ടിത്തന്ന മാത്യക പിന്തുടരണം.
ദൈവസന്നേഹം ധരിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ കരുതാനും സ്നേഹിക്കാനും നമുകൾ

സാധിക്കണം. നാം ഒരു സാധുവിനെ കരുതുന്നോൾ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം അവനു നൽകുന്നോൾ അത് കർത്താവിനു ചെയ്തതുപോലെ ആകുന്നു.

വചനത്തിൽ പറയുന്ന “വിദേശത്തിന്റെ വേർ വളർന്നു ഉപദേവം

ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സുക്ഷിക്കുവിൻ.” (എബ്രായർ 12:15-16) വിദേശത്തിന്റെ വേർ അല്ല നമ്മിൽ വളരേണ്ടത് മറിച്ച് കർത്താവിനെ പോലെ സ്നേഹിക്കാനും ക്ഷമിക്കാനും കഴിയണം. ഈ ലോകത്തിന്റെ അനുരൂപരാകാതെ താഴ്മയും സ്നേഹവും കരുണയും നിരന്തര ജീവിതം നയിപ്പാൻ നമുക്ക് സാധ്യമാവണം. അപ്പോഴേ ഒരു വ്യക്തി യമാർത്ഥ ദൈവപെതൽ ആകുന്നുള്ളൂ. പാഴ്വാക്കുകൾ കൊണ്ടല്ല മനസ്സുകൊണ്ട് ക്ഷമിക്കാനും വചനത്തെ മുറുക്കേപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിരന്തര ദൈവീക സമാധാനം അനുഭവിക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടു. ആ ദൈവീക സമാധാനത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ സ്നേഹിതരെക്കൂടി ചേർക്കാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നോൾ നാം യമർത്ഥ ദൈവമകളായി തീരുന്നു. സർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ തങ്ങളുടെ കടക്കാരോട് തങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ തങ്ങളുടെ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും തങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാം. കർത്താവ് നമ്മ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്വാൻ നമുക്ക് കഴിയട്ടു. ദൈവം നമ്മ അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടു.

പരാമർശം :

യോഹന്നാൻ 13:34

നിങ്ങൾ തമിൽ തമിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു കർപ്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമിൽ തമിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു തന്നെ

സിസ്റ്റർ റീനു ജെയിംസ് കങ്ങഴ 004